

Kladivaš svjetskog ranga

U Varaždinu je u 88. godini života preminuo legendarni hrvatski atletičar i olimpijac iz Rima 1960. Zvonko Bezjak, koga su još sportski prijatelji nazivali Antun. U rodnom gradu završio je Srednju tehničku školu kemijskog smjera, a u Zagrebu je 1960. godine završio prvi stupanj Ekonomskog fakulteta. Odmah nakon Drugog svjetskog rata počeo se u Varaždinu baviti mačevanjem. Od 1949. trenirao je hrvanje u klubu Službenik, a te iste godine, zajedno sa skupinom hrvača, prvi put se okušao u bacanju kugle i diska na varaždinskom atletskom stadionu.

Na nagovor Pepija Petrovića, tadašnjeg trenera Atletskog kluba Sloboda, počeo se baviti atletikom. Sa 184 cm visine i 95 kg težine imao je predispozicije za vrhunski sport. U Varaždinu je 1950. za profesionalnog atletskog trenera došao Talijan Giordano Kumar, bivši trener beogradskog Partizana, koji je preuzeo brigu o Bezjaku i usmjerio ga da se bavi bacanjem kladiva.

Na prvenstvu Jugoslavije za mlađe juniore 1952. u Slavonskoj Požezi i 1953. u Skoplju, osvojio je naslov prvaka u petoboju jer je, uz uspješno bacanje kladiva, bio iznimno brz u sprinterskim disciplinama: pretrčao je 100 metara za 11.3 sekunde, a 200 m za 23.2 sekunde. Kao junior bio je prvak Jugoslavije u bacanju kladiva na prvenstvima održanima 1954. u Zagrebu i 1955. u Novom Sadu. Po dolasku na studij u Zagreb postao je 1954. član Atletskog kluba Dinamo.

Bezjak je na prvenstvima Jugoslavije postao prvak 1956. u Zagrebu, 1958. u Beogradu, 1960. u Zagrebu i 1963. opet u Beogradu. Svoj prvi jugoslavenski rekord postigao je 14. VII. 1956. u Gornjem Milanovcu kada je kladivo bacio 61 m i 39 cm. Bezjak je 11. lipnja 1957. u Zagrebu bacio kladivo 63 m i 73 cm, što je u tom trenutku bio najbolji rezultat na svijetu, čak bolji od rezultata olimpijskog pobjednika Harolda Connollyja iz SAD-a! S tim je rezultatom na kraju 1957. zauzeo 4. mjesto u svijetu i 2. u Europi. Rekord Jugoslavije držao je punih 15 godina, sve do 20. srpnja 1971. Ukupno je Bezjak četiri

Prema rezultatima ostvarenima u razdoblju 1955. – 1965. bio je jedan od najuspješnijih atletičara u Jugoslaviji. Na OI 1960. u Rimu osvojio je 6. mjesto i bio najbolje plasirani jugoslavenski atletičar

puta postavljao jugoslavenski rekord. Za reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 35 puta na 33 međunarodna natjecanja.

Na Olimpijskim igrama 1960. u Rimu sudjelovao je u finalu i osvojio 6. mjesto kao najbolje plasirani jugoslavenski atletičar. Na

Europskom prvenstvu 1958. završio je peti, a na Svjetskim studentskim igrama 1957. u Parizu osvojio je srebrnu medalju, kao i na Svjetskom omladinskom festivalu u Moskvi te iste godine. Mediteranski prvak postao je 1963. na Igrama u Napulju, s pobjedničkim hicem 63.59. Na Balkanskim atletskim igrama desetak se godina borio za primat s Krešimirem Račićem. Zlato je osvajao 1956. u Beogradu, 1960. u Ateni, 1961. u Beogradu i 1963. u Sofiji; srebro 1959. u Bukureštu i 1964. u Bukureštu te broncu 1957. u Ateni, 1958. u Sofiji

BEZJAK JE 11. LIPNJA 1957. U ZAGREBU BACIO KLADIVO 63 M I 73 CM, ŠTO JE U TOM TRENUTKU BIO NAJBOLJI REZULTAT NA SVIJETU, BOLJI I OD REZULTATA OLIMPIJSKOG POBJEDNIKA HAROLDA CONNOLLYJA IZ SAD-A

i 1962. u Ankari. S Dinamom je, na ekipnom prvenstvu tadašnje države održanom 1961. u Zagrebu osvojio drugo mjesto. Prema rezultatima ostvarenima u razdoblju 1955. – 1965. bio je jedan od najuspješnijih atletičara u Jugoslaviji.

Treba posebno istaknuti i nekoliko godina nakon dolaska u Zagreb, kada se Bezjak uz atletiku nastavio baviti i dizanjem utega. Kao član zagrebačkog Metalca postavio je 1958. državni rekord dignuvši 141 kilogram. Zvonko Bezjak pokopan je na Gradskom groblju u Varaždinu.

